

[H. C. Toft.]

ærede medlem hr. Aage Fogh, at det var jo vor hensigt, at de midler, der herved fremkom, skulle bruges til byggemodning. Det var netop det, det ærede medlem for et øjeblik siden gav udtryk for var hans ønske med henblik på at udvide byggezoneerne, at man fik en sådan afgift af de spekulationsfortjenester, der fremkom, og at den skulle bruges til byggemodning. Derfor glæder det mig, at man nu også på dette område har givet venstre og de konservative ret i de synspunkter, vi fremlagde i vor forhandlingsskitse. Den tale, som så ofte fremføres fra ærede medlemmer i den radikale gruppe om, at vi ikke havde fremført synspunkter, der var værd at forhandle om, der var brugelige i en jordlovgivning, er altså ikke rigtig. Det ærede medlem hr. Aage Fogh må give os ret i, at de synspunkter, vi fremførte, og som man nu er enig med os i, var de rigtige.

Jeg vil gerne over for finansministeren gentage mit spørgsmål vedrørende varigheden af denne lovgivning. Det foreliggende lovforslag gælder kun for et år. Jeg går ud fra, at det tilsagn, vi fik under omforhandlingerne om, at der skulle være tale om en varig nedsættelse, en fritagelse for faste skatter, en fritagelse for grundstigningsskyld på landbrugsejendomme, stadig står ved magt, og at det er finansministerens hensigt at fremkomme med forslag, der vil være af en sådan art, at vi i fremtiden bliver fritaget derfor.

Aage Fogh: Til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Det ærede medlem siger, at der er for få landmænd og der er for mange ejendomme. Det har jeg hørt så mange andre sige. Jeg har også hørt så mange andre fortælle, at vi har ødegårde liggende ud over landet. Jeg har prøvet at undersøge problemet, og jeg har før sagt her i det høje ting, at der er ikke flere ødegårde i Jylland, end at jeg tør anbefale staten at købe dem og plante dem til. De gårde, der er ødegårde, er dem, der aldrig skulle have været landbrug efter mit skøn, fordi jorden er for ringe. Men se, ærede medlem, for 15-18 år siden havde vi her i tinget de største spekulationer og problemer med de talstærke årgange. De

mange børn, der var født fra 1940 til 1945, hvad skulle vi gøre ved dem? De spekulationer kunne vi have sparet os. En partifælle til det ærede medlem, nemlig Sønderup, sagde ved en lejlighed her fra denne talerstol: de talstærke årgange, hvor er de henne? De er i hvert tilfælde ikke dér, hvor der skal arbejdes.

Jeg er ikke helt sikker på, at den voldsomme efterspørgsel, der i dag inden for industrien og byggefagene er efter arbejdskraft, opretholdes i det lange løb. Hvis den svingter, vil det være en ulykke, om vi har fulgt de kloges råd og nedlagt 140.000 landbrug. Derfor siger jeg: tag den med ro, lad os se tiden an og tage vanskelighederne, efterhånden som de melder sig. Der er ingen grund til sådan ligefrem at drive klappjagt på mindre jordbrugere her i landet. Det har de ærlig talt ikke fortjent, heller ikke fra venstres side. (*Thisted Knudsen:* Det gør vi heller ikke!). Nej, det håber jeg heller ikke. (*Thisted Knudsen:* Nej, tværtimod!).

Og så en bemærkning til det ærede medlem hr. H. C. Toft. Hvis jeg skulle have sagt — og det er muligt i farten — at grundstigningsskyld aldrig lægges over på køberne, så beklager jeg det, for det er da helt givet, at det sker, det har vi masser af eksempler på. Det viser netop den forkerte udnyttelse af loven. Men grundstigningsskylden rigtigt udnyttet, taget hos den oprindelige sælger, giver mulighed for at få penge til byggemodning, til anlæg af kloakker, til anlæg af rensningsanlæg, men så skal kommunerne have andre vilkår. Der er jo ærlig talt, synes jeg, ingen mening i, at Ballerup kommune, der skal bruge 360 tdr. land, er tvunget til at give 35 mill. kr. for det areal, i stedet for at de kunne have ret til at sige: all right, når du ikke vil sælge for et rimeligt bud, så vurderer vi det og beskatter det, og så bliver det til salg i løbet af forholdsvis kort tid. Så kommer det til at ligge i sit rette leje. Men det kan jeg godt forstå at de konservative, som varetager kapitalens interesse, ikke er interesseret i, og altså det ærede medlem hr. H. C. Toft er det heller ikke.

Morten Lange: Jeg forstod på den højt-ærede finansminister, at de få tilfælde af undtagelser af spekulationsjord, som man